

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Smochină Valeriu în numele inculpatului Rusu-Zaltur Ion și de ultimul, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 30 decembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Rusu - Zaltur Ion Grigorii, născut la 24 iunie 1985, originar din s. Podgoreni, r-nul Orhei, domiciliat în or. Orhei, str. Iakir 2, ap. 38.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 28.01.2015 pînă la 30.12.2015;

Instanța de apel de la 20.01.2016 pînă la 03.06.2016;

Instanța de recurs de la 01.09.2016 pînă la 07.12.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 30 decembrie 2015, Rusu-Zaltur Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4 000 lei.

S-a dispus încasarea de la Rusu-Zaltur Ion în beneficiul lui Mîțu Ion, prejudiciul material - suma de 254 lei, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune - în mărime de 3000 lei, în rest pretențiile morale în mărime de 17 000 lei, au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Rusu - Zaltur Ion la 05 noiembrie 2014, în jurul orei 17:20, aflându-se pe o stradă a satului Podgoreni, raionul Orhei, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în mod public, manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei în societate, dînd dovadă de necuviință și neobrăzare, cu scopul de a-i înjosi onoarea și demnitatea cet. Mîțu Ion, avînd un comportament batjocoritor, i-a vorbit jignitor și necenzurat, ulterior, el fără pricină, din intenții huliganice, urmărind manifestarea bravurii sale și a forței grosolane, i-a aplicat cet. Mîțu Ion o lovitură cu pumnul în regiunea gurii, în rezultatul căreia ultimul s-a lovit cu capul de poarta gospodăriei sale, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, excoriații pe față.

3. Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat apel avocatul Valeriu Smochină, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatul Rusu - Zaltur Ion să fie achitat, invocînd următoarele motive:

- analizând probele dosarului penal și cele obținute în cadrul cercetării judecătorești, partea apărării a conchis că, nu au fost aduse probe care ar confirma faptul că, a avut loc faptul infracțiunii incriminate lui Rusu - Zaltur Ion;

- în cadrul cercetării judecătorești, a fost constatat că la 05 noiembrie 2014, în jurul orei 17:00, Rusu - Zaltur Ion împreună cu mama sa Crăciun Valentina, s-a deplasat la domiciliul lui Mîțu Ion în s. Podgoreni r-nul Orhei, cu scopul de a-și recupera motoferestrăul pe care anterior i l-a împrumutat. La solicitarea acestora, Mîțu Ion a ieșit la poarta casei sale împreună cu soția Mîțu Tamara. Din cauză că Mîțu Ion a refuzat să restituie motoferestrăul, între ambele părți a izbucnit o ceartă, după care Rusu - Zaltur Ion și mama sa, au plecat acasă. Aceste circumstanțe au fost confirmate și prin declarațiile inculpatului Rusu - Zaltur Ion Grigorii, declarațiile martorului Crăciun Valentina și chiar și de declarațiile părții vătămate Mîțu Ion care a declarat că pe inculpat îl cunoaște și pînă la caz, era cu acesta în relații normale;

- lipsește atît latura subiectivă, cît și latura obiectivă a infracțiunii;

- conflictul a fost provocat de către Mîțu Ion, prin nedorința de a restitui ferestrăul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Valeriu Smochină în numele inculpatului Ruzu - Zaltur Ion, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, inculpatul Rusu - Zaltur Ion Grigorii, vina nu și-a recunoscut-o, instanța de apel a considerat vinovăția inculpatului dovedită prin probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond cît și cea de apel: declarațiile părții vătămate Mîțu Ion Anton, declarațiile martorilor Mîțu Tamara, Crăciun Valentina, Tihon Tatiana, Rusu Vasile, precum și: raportul de expertiză medico-legală nr. 314/D din 13.12.2014, conform căruia la cet. Mîțu Ion Anton, s-a constatat traumatism cranio - cerebral manifestat prin comoție cerebrală; excoriații pe față, care au fost provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect (e), dur(e), contondent(e), în comun determină o dereglare a sănătății de scurtă durată (mai mult de șase zile, dar nu mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d. 27).

Astfel, probele expuse supra, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului Rusu - Zaltur Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar argumentele apelului sunt, în opinia instanței de apel o versiune înaintată în scop de apărare și evitare a răspunderii meritate de către inculpat.

În primul rînd, raportul de expertiză medico - legală Nr. 314/D din 13.12.2014, confirmă obiectiv prezența leziunilor corporale la partea vătămată.

Partea vătămată Mîțu Ion și martorul Mîțu Tamara, au confirmat sub jurămînt circumstanțele apariției leziunilor corporale.

Altercațiile care au avut loc între inculpat și partea vătămată, au fost în stradă, fiind văzute și auzite și de alte persoane. În timpul altercației, au fost întrebuințate cuvinte necenzurate, acest fapt fiind confirmat atît de partea vătămată cît și de martorul Tihon Tatiana, care trecea pe alături.

Instanța de apel a considerat că, a fost demonstrată atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii de huliganism, deoarece inculpatul Rusu - Zaltur Ion, a acționat cu intenție directă și a încălcat ordinea publică, exprimînd lipsă de respect față de societate și aplicînd violență față de partea vătămată Mîțu Ion.

Apelantul a făcut trimitere doar la o parte din declarațiile martorului Mîțu Tamara, care, în opinia lui, dezmente cele relatate de partea vătămată.

Însă, declarațiile martorului Mîțu Tamara, vin să confirme declarațiile părții vătămate Mîțu Ion și aceste declarații sunt în coroborare cu concluziile expertizei medico - legale, expuse supra.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, avocatul Smochină Valeriu în numele inculpatului Rusu-Zaltur Ion, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Rusu-Zaltur Ion.

În motivarea recursului se invocă lipsa laturii obiective și laturii subiective, or în cazul dat Rusu-Zaltur Ion a fost motivat de dorința de a-și recupera motoferăstrăul și nicidecum din motive și intenții huliganice. Astfel, ordinea publică n-a fost încălcată, conflictul a fost provocat de către Mîțu Ion, prin nedorința de a restitui motoferăstrăul. Totodată, martorii oculari au declarat că nu au văzut ca Rusu-Zaltur Ion să-l lovească Mîțu Ion, iar declarațiile părții vătămate precum că a fost lovit sunt infirmate de martori și nu pot fi puse la baza învinuirii lui Rusu-Zaltur Ion, care la rîndul său, nu poartă răspundere nici contravențională pe art. 78 Cod contravențional.

5.1. Inculpatului Rusu-Zaltur Ion, nefiind de acord cu hotărârile menționate, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința sa. În motivarea recursului invocă că, acțiunile săvîrșite urmau a fi calificate conform prevederilor art. 69 alin. (1) și 354 Cod contravențional, iar termenul de tragere la răspundere contravențională este expirat. Menționează că, de la relații ostile cu șeful Inspectoratului de Poliție Orhei, a fost pornită cauza penală, însă urma să fie contravențională. Astfel, acțiunile inculpatului greșit au fost încadrate și acțiunile comise nu întrunesc elementele ale infracțiunii imputate.

5.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Smochină Valeriu în numele inculpatului Rusu-Zaltur Ion și de ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelurilor declarate, corect constatînd vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărîre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textelor recursurilor, recurenții invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecînd cauza, verificînd și apreciînd probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la

concluzia cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, menționate la pct. 5, 5.1 din decizie, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă la pct. 4.1, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune. Iar celelalte argumente invocate în recursul inculpatului sunt neîntemeiate, ori potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

De asemenea, Colegiul constată că, instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apel, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

De asemenea, conform materialelor dosarului se atestă că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii săvârșite de art. 287 alin. (1) Cod penal și anume *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Prin acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, potrivit declarațiilor părții vătămate Mîțu Ion care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond (declarații cercetate în instanța de apel) a declarat că, „...inculpatul cu o mână l-a apucat de piept, iar cu cealaltă mână, cu pumnul l-a lovit în față, după care l-a împins cu capul spre poartă. A început să-i curgă sînge. După ce l-a lovit, el a intrat în ogradă. Inculpatul îi tot cerea să iasă la poartă să se clarifice, în caz contrar v-a veni pe deal, nu vor fi martori și-i v-a rupe spatele. De asemenea l-a și

înjurat. ... în timpul derulării conflictului a trecut pe alături Tihon Tatiana și Rusu. Ei au trecut în momentul când a și fost lovit. Menționând că persoanele date au văzut momentul cum a fost lovit. Lovitura cu pumnul i-a fost aplicată la față. După ce l-a lovit cu pumnul l-a îmbrâncit spre poartă și cum era cu fața spre poartă, a căzut în stâlpul porții cu capul. Cu o mână a fost apucat de cămașă de către inculpat și-l ținea, iar cu cealaltă mână l-a lovit în față. După ce a fost lovit cu pumnul, cu mâna tot îl ținea de haină și l-a împins spre poartă. Iar după ce a intrat în ogradă poarta nu a închis-o, soția lui a văzut conflictul dat. După ce a fost lovit inculpatul și-a ridicat tonul și-l înjura, însă până a fi lovit, tonul era unul calm. În procesul conflictului numai inculpatul și mama acestuia strigau. Când inculpatul îl ținea de cămașă, a încercat să se smulgă din mâinele lui și să fugă în ogradă, dar nu a mai reușit căci se ținea strâns. Până la caz el nu a avut careva probleme cu el sau tatăl lui. După caz s-a adresat la medicul neurolog, căci avea dureri mari de cap și în prezent continuă să persiste durerile de cap. Până la caz la evidență la medicul neurolog nu s-a aflat. După caz inculpatul nu și-a cerut scuze de la el.”

Martorul Mîțu Tamara care fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond (declarații cercetate în instanța de apel) a declarat că, „... inculpatul l-a apucat pe soțul său cu mâna de cămașă și l-a trîntit de poartă, iar soțul a început să sângereze, în timp ce soțul era apucat cu mâna de piept pe drum trecea o căruță în care era Rusu. În timpul dat ea după poartă, a spus că are martor, la care inculpatul i-a dat drumul soțului și a menționat, că totdeauna el îi v-a rupe soțului spatele. Deoarece inculpatul i-a spus un cuvânt necenzurat martorului, care era în căruță acesta a plecat mai departe. ... În timp ce ea se afla la poartă, inculpatul striga necenzurat în adresa soțului și-l chema în drum, în acest moment pe drum a trecut Tihon. Când Tihon a trecut soțul deja nu era în stradă. Mai declară că după caz soțul a avut o zgârietură în regiunea ochiului și în partea frontală a capului dar nu poate menționa în care parte anume. Soțul avea dureri mari de cap, chiar și la moment are dureri de cap. Soția a spus inculpatului ca să plece acasă. El nu a reacționat la observația ei și lovea cu picioarele în poartă și-l chema pe soț să iasă în drum.”

Martotul Rusu Vasile a declarat că, „... inculpatul l-a apucat cu mâna de maiou pe partea vătămată. Atunci partea vătămată i-a luat mâinele inculpatului și le-a dat jos. A mai văzut că soția lui Mîțu Ion a intrat în ogradă. Când l-a apucat de maiou și i-a dat mâinele în jos atât inculpatul cât și partea vătămată au rămas pe loc și continuau să se certe cu cuvinte urâte. Până la moment nu a înțeles care a fost motivul certii date. Mîțu Ion îi cerea tot odată inculpatului să ia mâinele de pe el, după care i-a dat mâinele în jos El a stat vre-o 5 minute, după care a plecat. Inculpatul cu partea vătămată au rămas în continuare să se certe”.

Astfel, Colegiul penal reține că, acțiunea inculpatului corect au fost calificate potrivit art. 287 alin. (1) Cod penal, ori acțiunile lui au fost intenționate, au avut un caracter violent, soldat cu leziuni corporale care au provocat dereglarea sănătății de scurtă durată a părții vătămate Mîțu Ion, acțiuni care au fost săvârșite în public și care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită fiind săvârșite într-un loc public.

Motivele aduse de către autorii recursurilor, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca teme pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de

instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textele sentinței și deciziei.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanței de apel nu s-a stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursurile ordinare au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Smochină Valeriu în numele inculpatului Rusu-Zaltur Ion și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală, în privința lui **Rusu - Zaltur Ion Grigorii**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 decembrie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan